

“मीठे बच्चे- जसरी बाबाले भविष्य २१ जन्मको लागि सुख दिनुहुन्छ, त्यसैगरी तिमी बच्चाहरू पनि बाबाको सहयोगी बन, प्रीत-बुद्धि बन, दुःख दिने ख्याल कहिल्यै पनि नआओस्।”

प्रश्न:- तिमी रूप-बसन्त बच्चाहरूको कर्तव्य के हो ? तिमीलाई बाबाको कुनचाहिँ शिक्षा मिलेको छ ?

उत्तर:- तिमी रूप-बसन्त बच्चाहरूको कर्तव्य हो मुखबाट सधैं रत्न निकाल्नु, तिम्रो मुखबाट कहिले पनि पत्थर निकल्नु हुँदैन। सर्व बच्चाहरू प्रति बाबाको शिक्षा छ- १. आपसमा कहिले पनि एक-अर्कालाई दुःख नदिनु, नरिसाउनु, यो आसुरी मनुष्यको काम हो। २. मनसामा पनि कसैलाई दुःख दिने ख्याल नआओस्। ३. निन्दा-स्तुति, मान-अपमान सबै कुरा सहन गर। यदि कसैले केही भन्यो भने पनि शान्त रहने गर। आफ्नो हातमा नियम लिने नगर।

गीत:- तू प्यार का सागर है...

ओम् शान्ति। ज्ञान र अज्ञान। तिमी बच्चाहरूमा अहिले ज्ञान छ- भक्तहरूले कसको महिमा गर्छन् र तिमी बच्चाहरू जो यहाँ बसेका छौ कसको महिमा गर्छौ ? रात-दिनको फरक छ। उनीहरूले त त्यसै महिमा गाइरहन्छन्। त्यति प्यार छैन किनकि पहिचान छैन। तिमीलाई बाबाले पहिचान दिनुभएको छ- म प्यारको सागर हुँ र तिमीलाई प्यारको सागर बनाइरहेको छु। बाबा प्यारको सागर सबैलाई कति प्यारो लाग्छ। वहाँ पनि सबैले एक-अर्कालाई प्यार गर्छन्। यो तिमीले यहाँ सिक्छौ। कसैसँग पनि विरोध हुनु हुँदैन, जसलाई बाबाले नुनपानी भन्नुहुन्छ। भित्र कसैप्रति पनि घृणा हुनु हुँदैन। घृणा गर्ने कलियुगी नर्कवासी हुन्। जान्दछौ- हामी सबै भाइ-बहिनी हौं। शान्तिधाममा रहँदा भाइ-भाइ हौं। यहाँ जब कर्मक्षेत्रमा पार्ट बजाउँछौं भने भाइ-बहिनी हौं। ईश्वरीय सन्तान हौं। ईश्वरको महिमा हो- उहाँ ज्ञानको सागर, प्रेमको सागर अर्थात् सबैलाई सुख दिनुहुन्छ। तिमीले दिलसँग सोध- जसरी बाबाले २१ जन्म सुख दिनुहुन्छ त्यसैगरी म पनि त्यही कार्य गर्छु ? यदि बाबाको सहयोगी बन्दैनौ, प्यार गर्दैनौ, एक-अर्कासँग प्रीत छैन, विपरीत बुद्धि भएर रहन्छौ भने विनश्यन्ति हुन्छौ। विपरीत बुद्धि हुनु असुरको काम हो। आफूलाई ईश्वरीय सम्प्रदाय भनेर फेरि एक-अर्कालाई दुःख दिनु उनलाई असुर भनिन्छ। तिमी बच्चाहरूले कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन। तिमी हौ नै दुःखहर्ता सुखकर्ता बाबाका बच्चाहरू। त्यसैले दुःख दिने ख्याल पनि तिमी बच्चाहरूलाई आउनु हुँदैन। उनीहरू त हुन् नै आसुरी सम्प्रदाय, न कि ईश्वरीय सम्प्रदाय किनकि देह-अभिमान छिन्। उनीहरू कहिले पनि यादको यात्रामा रहन सक्दैनन्। यादको यात्रा विना कल्याण हुँदैन। वर्सा दिने बाबालाई त अवश्य याद गर्नुपर्छ अनि विकर्म विनाश हुन्छ। आधाकल्प त एक-अर्कालाई दुःख दिदै आएका छौ। जो एक-अर्कासँग लडाई गर्ने, दुःख दिने काम गरिरहन्छन्, उनीहरू आसुरी सम्प्रदायमा गनिन्छन्। पुरुषार्थी त छौ नै तर पनि कहिलेसम्म दुःख दिइरहन्छौ यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- चार्ट राख। चार्ट राख्नाले थाहा हुन्छ- मेरो रजिस्टर सुध्रिदै गएको छ या उही आसुरी चलन छ ? बाबाले सधैं भन्नुहुन्छ- कहिल्यै कसैलाई दुःख नदेऊ। निन्दा-स्तुति, मान-अपमान, ठण्डी-गर्मी सबै सहन गर्नु छ। कसैले केही भन्छ भने शान्त रहनुपर्छ। यस्तो होइन- उनीहरूलाई दुई वचन भनिदिउँ। कसैले कसैलाई दुःख दिन्छ भने उनीहरूलाई बाबाले

सम्भाउनुहुन्छ नि । बच्चाले बच्चालाई सम्भाउन सक्दैनन् । आफ्नो हातमा नियम उठाउनु हुँदैन । केही कुरा छ भने बाबाको पासमा आउनुपर्छ । गभर्मेन्टमा पनि नियम हुन्छ— कसैले एक-अर्कालाई मुक्का मार्न सक्दैनन् । शिकायत गर्न सक्छ । नियम उठाउनु गभर्मेन्टको काम हो । तिमी पनि गभर्मेन्टको पासमा आऊ । हातमा नियम नलेऊ । यो त हो नै आफ्नो घर यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— सधैं कचहरी गर । यो पनि बुझ्दैनन्— शिवबाबाले अर्डर गर्नुहुन्छ । बाबाले भन्नुभएको छ— सधैं सम्भ्र शिवबाबाले सुनाउनुहुन्छ । ब्रह्माले सुनाउँछन्, यो नसम्भ्र । सधैं शिवबाबाले नै सम्भाउनुहुन्छ— यो सम्भ्रन्छौ भने शिवबाबा याद रहन्छ । तिमीलाई ज्ञान सुनाउनको लागि शिवबाबाले यो रथ लिनु भएको छ । सतोप्रधान बन्ने मार्ग बाबाले बताइरहनु भएको छ । उहाँ गुप्त हुनुहुन्छ । तिमी छौ प्रत्यक्ष । जति पनि डाइरेक्सन निकलन्छन् शिवबाबाका हुन्— यो सम्भ्रन्छौ भने सुरक्षित रहन्छौ । तिमी बाबा-बाबा शिवलाई नै भन्छौ । वर्सा पनि उहाँबाट नै मिल्छ । उहाँको साथमा कति रिगार्ड, रोयल्टीसँग चलनुपर्छ । तिमीले भन्छौ नि— बाबा हामी त लक्ष्मी-नारायण बन्छौं । फेरि सेकेन्ड, थर्ड बन्यौ, सूर्यवंशी बनेनौ भने चन्द्रवंशी बन्छौ । यस्तो होइन, ठीकै छ म दास-दासी नै बन्छु । प्रजा बन्नु त राम्रो होइन । तिमीले त यहाँ दैवीगुण नै धारणा गर्नु छ । आसुरी चलन त हुनु हुँदैन । निश्चय छैन भने फेरि बस्दा-बस्दै यो भनिदिन्छन्, यिनमा शिवबाबा आउनुहुन्छ— म त मान्दिनँ । मायाको भूत आउनाले आपसमा यस्तो भनिदिन्छन् । आपसमा आसुरी स्वभाववाला मिल्छन् भने फेरि यसरी बोल्न थाल्छन्, आसुरी कुरा नै मुखबाट निकलन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी आत्मा रूप-बसन्त बन्छौ । तिम्रो मुखबाट रत्न नै निकलनुपर्छ । यदि पत्थर निकलन्छ भने आसुरी बुद्धि ठहर्छौ ।

गीत पनि बच्चाहरूले सुन्यौ । बच्चाहरूले भन्छन्— बाबा प्यारको सागर हुनुहुन्छ, सुखको सागर हुनुहुन्छ । शिवबाबाको नै महिमा हो । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले आफूलाई आत्मा सम्भ्रेर बाबालाई याद गर । यसमा धेरै राम्रा-राम्रा बच्चाहरू पनि फेल हुन्छन् । देही-अभिमानी स्थितिमा टिक्न सक्दैनन् । देही-अभिमानी बन्यौ भने यति उच्च पद पाउँछौ । कति बच्चाहरूले फाल्नु कुरामा समय धेरै खेर फाल्छन् । ज्ञानको कुरा नै ध्यानमा आउँदैन । यो पनि गायन छ— घरको गंगाको मान राख्दैनन् । घरको चीजको यति मान राख्दैनन् । जबकि कृष्ण आदिको चित्र घरमा छ भने फेरि श्रीनाथ द्वारे आदि यति टाढा-टाढा किन जान्छन् ? शिवको मन्दिरमा पनि हुन त पत्थरको नै लिंग छ । पहाडबाट पत्थर निकलन्छ, त्यो घोटिँदा-घोटिँदै लिंग बन्छ, तिनमा कुनै-कुनै पत्थरमा सुन पनि लागेको हुन्छ । भनिन्छ सुनको कैलाश पर्वत । सुन पहाडबाट निकलन्छ नि । त्यसैले अलि-अलि सुन लागेको पत्थर पनि हुन्छन् जुन फेरि धेरै राम्रो-राम्रो गोलो बन्छन्, त्यसलाई बेच्छन् । खासगरी मार्बलको पनि बनाउँछन् । अब भक्तहरूलाई तिमीले बाहिर किन यति भड्किनुहुन्छ भनेमा रिसाउँछन् । बाबा स्वयंले भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरूले धेरै पैसा बर्बाद गरेका छौ । यो पनि ड्रामामा पार्ट छ जसले गर्दा तिमीलाई धक्का खानुपर्छ । यो हो नै ज्ञान र भक्तिको खेल । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई सारा सम्भ्र मिल्छ । ज्ञान हो सुखको बाटो, ज्ञानबाट सत्ययुगको राजाई मिल्छ । यस समयमा राजा-रानी तथा प्रजा सबै नर्कका मालिक छन् । जब कोही मर्छ भने भन्दछन् स्वर्गवासी भयो । यी कुरालाई तिमीले अहिले बुझेका छौ । अहिले तिमीले भन्छौ— हामी स्वर्गवासी बन्नको लागि स्वर्गको स्थापना गर्ने बाबाको पासमा बसेका छौं । ज्ञानको प्वाइन्ट मिल्छ । अलिकति

२०७२ कार्तिक ११ बुधवार २८-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
पनि ज्ञान सुन्यौ भने स्वर्गमा अवश्य आउँछन्, बाँकी छ पुरुषार्थमा आधारित। सम्भन्धन्— एक
लोटा गंगाजलको जल मुखमा राख्नाले पतितबाट पावन बनिन्छ। लोटा भरेर लैजान्छन् अनि हरेक
दिन त्यसबाट एक-एक थोपा पानीमा मिलाएर स्नान गर्छन्। त्यो मानौं गंगा स्नान हुन्छ।
बेलायतमा पनि गंगा जल भरेर लैजान्छन्। यो सबै हो भक्ति।

बाबाले बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! मायाले बडो जोरसँग थप्पड लगाउँछ,
विकर्म गराइदिन्छ यसैले कचहरी गर, आफैले आफ्नो कचहरी गर्नु राम्रो हो। तिमीले स्वयं
राजतिलक दिन्छौ त्यसैले आफ्नो जाँच गर्नु छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ। बाबाले श्रीमत
दिनुहुन्छ यस्तो-यस्तो गर, दैवीगुण धारणा गर। जसले गर्छ उसले पाउँछ। तिम्रो त खुशीले रोमाँच
खडा हुनुपर्छ। बेहदको बाबा मिल्नुभएको छ, उहाँको सेवामा सहयोगी बन्नु छ। अन्धाहरूको लट्ठी
बन्नु छ। जति बढी बन्छौ उति आफ्नै कल्याण हुन्छ। बाबालाई त घरी-घरी याद गर्नु छ।
ध्यानमा एकै ठाउँमा बसिरहने कुरा छैन। हिँड्दा-डुल्दा याद गर्नु छ। ट्रेनमा पनि तिमीले सेवा गर्न
सक्छौ। तिमीले कसैलाई पनि सम्भाउन सक्छौ— उच्चभन्दा उच्च को हुनुहुन्छ ? उहाँलाई याद
गर। वर्सा उहाँबाटै मिल्छ। आत्मालाई बाबाबाट बेहदको वर्सा मिल्छ। कसैले दान-पुण्य गर्छ भने
राजाको पासमा जन्म लिन्छ, त्यो पनि अल्पकालको लागि। सदाको लागि राजा त बन्न सक्दैनन्।
त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— यहाँ त २१ जन्मको लागि ग्यारेन्टी छ। वहाँ यो थाहा हुँदैन— हामी
बेहदको बाबाबाट यो वर्सा लिएर आएका हौं। यो ज्ञान यस समयमा तिमीलाई मिल्छ त्यसैले कति
राम्रोसँग पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। पुरुषार्थ गर्दैनौ अर्थात् आफ्नै खुट्टामा बन्चरो हान्छौ। चार्ट लेख्यौ भने डर
रहन्छ। कसै-कसैले लेख्छन् पनि, बाबाले हेर्नुभयो भने के भन्नुहोला। चाल-चलनमा धेरै फरक
रहन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— अभिमान छोड। नत्र धेरै पछुताउनु पर्नेछ। आफ्नो पुरुषार्थको फेरि
अन्त्यमा साक्षात्कार अवश्य हुन्छ फेरि धेरै रुनुपर्छ। के कल्प-कल्प यो नै वर्सा मिल्छ ? गएर
दास-दासी बन्छौ। पहिले त ध्यानमा गएर सुनाउँथे— फलानी दासी हो, यो हो। फेरि बाबाले बन्द
गरिदिनुभयो। पछि गएर फेरि तिमी बच्चाहरूलाई साक्षात्कार हुन्छ। साक्षात्कार विना सजाय कसरी
मिल्न सक्छ ? नियम नै छैन।

बच्चाहरूलाई युक्ति पनि धेरै सम्भाइन्छ, तिमी आफ्नो पतिलाई भन, बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा
बच्चाहरू ! काम महाशत्रु हो, यसलाई जित। मायाजिते जगतजित बन। अब म स्वर्गको मालिक बनू
या तपाईंको कारणले अपवित्र बनेर नर्कमा जाऊँ। धेरै प्यार, नम्रतापूर्वक सम्भाऊ। मलाई नर्कमा
किन धकेल्नुहुन्छ ? यस्ता धेरै बच्चीहरू छन् जसले सम्भाउँदा-सम्भाउँदा आखिर पतिलाई लिएर
आउँछन्। फेरि पतिले भन्छ— यी मेरो गुरु हुन्, यिनले मलाई धेरै राम्रो बाटो बताइन्। बाबाको
अगाडि चरणमा आएर गिर्छन्। कहिले जित कहिले हार पनि हुन्छ। तिमी बच्चाहरू धेरै मीठो बन्नु
छ। जसले सेवा गर्छ ऊ नै प्यारो लाग्छ। भगवान् बाबा बच्चाहरूको पासमा आउनुभएको छ भने
उहाँको श्रीमतमा चलनुपर्छ। श्रीमतमा चल्दैनन् भने तूफान लाग्नाले गिर्न पुग्छन्। यस्ता पनि छन्—
उनीहरू के कामका रहन्छन्। यो पढाइ कुनै साधारण होइन, अरू सत्सङ्ग आदिमा त हुन्छ—
कनरस, जसबाट अल्पकालको सुख मिल्छ। यहाँ बाबाबाट त २१ जन्मको सुख मिल्छ। बाबा सुख-
शान्तिको सागर हुनुहुन्छ, हामीलाई पनि बाबाबाट वर्सा मिल्नु छ। सेवा गर्छौ भने त मिल्छ, यसैले
ब्याज सदा लगाइराख। हामी यस्तो सर्वगुण सम्पन्न बन्नु छ। जाँच गर्नु छ— मैले कसैलाई दुःख त

२०७२ कार्तिक ११ बुधवार २८-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
दिन्नं ? आसुरी चलन त चल्दिनं ? मायाले यस्तो काम गराउँछ, कुरा नसोध । राम्रो-राम्रो घरकाले
पनि बताउँछन्, मायाले यो विकर्म गरायो । कसैले साँचो बताउँछ, कसैले साँचो नबताउनाले सय
गुणा दण्ड पाउँछन् । फेरि त्यो बानी बढ्दै जान्छ । बाबालाई सुनायौ भने बाबाले सावधान गर्नुहुन्छ ।
बाबा भन्नुहुन्छ— पाप गरेका छौ भने रजिस्टरमा लेख र बतायौ भने तिम्रो पाप आधा खतम हुन्छ ।
सुनाउँदैनन्, लुकाउँछन् भने फेरि गरि नै रहन्छन् । श्राप मिल्छ । बताउँदैनन् भने एकचोटिको सट्टा
१०० चोटि गरिरहन्छन् । बाबाले कति राम्रो राय दिनुहुन्छ तर कसै-कसैलाई अलिकति पनि असर
हुँदैन । आफ्नो तकदिरलाई मानौं लात मारिरहन्छन् । धेरै-धेरै नोक्सान गर्छन् । अन्त्यमा सबैलाई
साक्षात्कार हुन्छ । यो-यो बन्छौं, क्लासमा चढ्दा मार्क्ससीट मिल्छ नि । ट्रान्सफर हुनुभन्दा पहिले
रिजल्ट निक्लन्छ । तिम्री पनि आफ्नो क्लास चढ्दा मार्क्स थाहा हुन्छ फेरि डाँको छोडि रुन्छौ ।
अनि के गर्न सक्छौ ? रिजल्ट त निक्लिसक्यो । जो तकदिरमा थियो त्यो लियो । बाबाले सबै
बच्चाहरूलाई सावधान गर्नुहुन्छ । कर्मातीत अवस्था अहिल्यै हुन सक्दैन । कर्मातीत अवस्था भएपछि
त फेरि शरीर छोड्नुपर्छ । अभै केही न केही विकर्म बाँकी रहेका छन्, हिसाब-किताब छ त्यसैले
योग पूरा लाग्दैन । अहिले कसैले पनि भन्न सक्दैन, हामी कर्मातीत अवस्थामा छौं । नजिक
आइपुगेपछि फेरि धेरै निशानीहरू देखिन्छन् । सारा कुरा तिम्रो अवस्था र विनाशमा आधारित छ ।
तिम्रो पढाइ पूरा हुन थालेपछि फेरि लडाई शिरमा खडा भएको देख्नेछौ । अच्छा !

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरू प्रति मात-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमानिग । रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) मायाको वश भएर कुनै पनि आसुरी चलन चल्नु हुँदैन । आफ्नो चलनको रजिस्टर राख्नु
पर्छ । यस्तो कुनै कर्म नगर जसले गर्दा पछुताउनु परोस् ।
- २) धेरै-धेरै प्यार र नम्रतापूर्वक सेवा गर्नु छ । मीठो बन्नु छ । मुखबाट आसुरी बोल
निकाल्नु हुँदैन । सङ्गको धेरै-धेरै सम्हाल गर्नु छ । श्रीमत्तमा चलिरहनु छ ।

वरदानः— आफ्नो लभलीन स्थितिद्वारा माया र प्रकृतिलाई दासी बनाउने सदा स्नेही भव

जुन बच्चाहरू परमात्म स्नेहमा सदा लभलीन रहन्छन् उनीहरू मेहनत र मुश्किलबाट
बचिरहन्छन् । उनीहरूको अगाडि प्रकृति र माया दुवै अहिलेदेखि नै दासी बन्छन् । जो
स्नेही आत्माहरू आफ्नो मालिकपनको स्टेजमा रहन्छन्, उनीहरूको समय वा
संकल्पलाई प्रकृति वा मायाले आफूतर्फ लगाउन सक्दैन । उनीहरूको हरेक समय, हरेक
संकल्प बाबाको याद र सेवाप्रति हुन्छ । स्नेही आत्माहरूको स्थितिको गायन छ— एक
बाबा दोस्रो न कोही, बाबा नै संसार हुनुहुन्छ । उनीहरू संकल्पबाट पनि अधीन हुन
सक्दैनन् ।

स्लोगनः— नलेजफुल बन्यौ भने समस्याहरू पनि मनोरंजनको खेल अनुभव हुन्छ ।